

hvis det maatte lykkes mig at kunne vække ham en hjælpsom Haand til dette Formaaes Opnaaelse.

S. Sags: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Sags: Jeg har ikke tvivlet et Øieblik om, at min ærede Ven hørte til dem, der ønske Nævningeinstitutionen gennemført her i Landet. Naar jeg har talt om, at Grunden var rystet, saa er det kun i de Straffesager, hvor der er Spørgsmaal om Nævningers Indførelse; jeg har kun talt om den Stilling, Domsmagten i Straffesager indtager, efterat Grundlovens § 79 blev givet.

Jessen: Jeg vil begynde som den ærede Rigsdagsmand (Klein) med den Erklæring, at efter det Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgtreds (Liebe), som med Rette fængslede Thingets Opmærksomhed og som tillige har behandlet flere af de Punkter, som jeg havde tænkt at udtale mig over, kunde jeg ogsaa fratage Ordet, men ogsaa jeg har dog ønsket at høre Vidnesbyrd om, at jeg er inderlig overbevist om, at Nævningernes Indførelse vil være et i vor Frihedsudvikling stort, vigtigt og betydningsfuldt Skridt, som mægtig vil styrke Folkets Interesse for Retsordenen og tillige dets Retsbevidsthed. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Tak til den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt disse Lovforslag, og jeg vilde gjerne ogsaa høre min Skjærv til at faae dem gennemført saa snart som muligt. Jeg nærer heller ikke nogen Betænkelighed ved eller Tvivl om, at man jo vil kunne finde de Kræfter, som behøves for at lade dem træde ud i Livet, naar denne Sags Ordning begyndes paa en lempelig Maade. Men Nævningeinstitutionen vil derhos selv skabe den Dygtighed og den Interesse, der maaskee nu mangle, og som ville vedblive at mangle, indtil Institutionen har begyndt at virke. Men foruden den store Betydning for Udviklingen af Forfatningen og

Folkets Retsindsiget, som jeg seer i Gjennemførelsen af dette Lovforslag om Nævninger, vil jeg tillige ønske afhjulpet al den Brøst, der nu findes i den nuværende criminelle Retspleie. De Mangler, der nu findes ved denne og oftere have været paatalte og fremsatte vistnok i stærkere Billeder, end som svarende til Sandheden, ere jo de hemmelige Undersøgelserforhør, Skriftligheden med al den Langsomhed, som den fører med sig, og den langvarige Arrest, som Forundersøgelsen leder til, saalænge den gaaer ud paa at tilveiebringe Anklagedes Tilstaaelse som det saa godt som eneste Beviis, der kommer i Betragtning. Jeg troer imidlertid ikke, som jeg tillod mig at antyde, at det hele mørke Billede, man har givet af den hemmelige Undersøgelses Forhør, har været fuldstændig sandt; jeg troer navnlig, at i de senere Aar og efter den frie Forfatnings Indførelse er der skeet en meget helbig Forandring i den under Forhørene stundom tidligere brugte Fremgangsmaade; men saalænge de hemmelige Undersøgelses-Forhør skulle bevares, har Dommeren væsentlig det Formaal at tilveiebringe en Tilstaaelse, og deraf følger afskilligt Andet, som hellere maatte være borte. Dernæst er Dommerens Stilling forsaavidt uheldig, som han, medens det er hans Pligt at sørge baade for den Anklagedes Liv og for det Offentliges Ret, dog faaer Udseende af, at kun Forsølgelsen af den Anklagede er hans Op-gave. Det er denne mislige Stilling for Dommerens Vedkommende, som jeg i høi Grad vilde sætte Priis paa kunde heves ved den Foranstaltning, som her er foreslaaet, nemlig Nævningeinstitutionens Indførelse. Dette vilde imidlertid neppe kunne opnaaes, naar Forundersøgelsen erholder et andet Maal end det, som den har i England. Naar den uddannes, ikke efter fransk Mønster, men efter engelsk Ret, saa vilde den ikke have at gjøre med Tilveiebringelsen af Tilstaaelsen hos den Anklagede; Afhøringen af denne kunde da saa godt som bortfalde og kun tilligemed den hele øvrige Forundersøgelse have til Formaal at tilveiebringe et Grundlag for Anklageacten, som tillige vil være en Veiledning for det Forsvar, som den Anklagede kunde benytte under selve Sagen. Skriftligheden, hvis Nødvendighed er